

16703

8

361

7-79

1928

2002

2010

ՀԱՅԿ ԲԱՐԵԳ. ԸՆԴՀ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ

ՈՍԿԵՂԷՆ ՊԱՏՈՒՐԱՆՔԸ

Ե Ի

ՈՐԲԵՐՈՒ ԿԻՐԱԿԻՆ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԴԱՏՈՆ ԱՄԲՈՂԶ

ԱՊԱԴՈՆ ԱՅՍ ՈՐԲԵՐԷՆ ԿԱԽԱՆ Է՝

ԳՆԴ. ՊՐԷՍՈՆ

53028-ահ

ՍԻՐԵԼԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿԻԳՆԵՐ,

ԲԻՆԲԱՆՈՐ որբեր, զոր պատերազմը, տարագրութիւնը եւ կոտորածը ժառանգ ձգեցին մեր քամախտ ազգին, որդէն չափահաս եւ ինքնաբաւ դարձած են, շնորհիւ մեր ժողովուրդին աւանդական որոտսիրութեան, որուն ամենաշաշն չափով զօրավիգ կ'անգնեցան նաեւ օտար մարդասէրներ, գլխաւորութեամբ մասնաւորապէս Ամերիկեան Նիւ Իսթ Բրիքի: Ատոնցմէ շատերը այսօր տուն տեղ կազմած են, Մայր-Հայրենիքի ծոցին մէջ կամ օտար երկինջի տակ, եւ երախ ռազիտական զգացումով կ'օրհնեն իրենց բարեսիրտ ազատարարները: Ի՛նչ հոգեպարար սփոփանք մըն է տեսնել մեր անմոռաց նահատակներուն կողմէ աշխիւ իբրեւ նուիրական աւանդ կտակուած այդ հոգեհատորներուն այսօրուան բարօրութիւնը՝ որ զգայուն սիրտերը կը լեցնէ քաղցր խանդաղատանքով:

Բայց աւա՛ղ, տակաւին կան նաեւ հաշարաւոր որբեր, մեծ մասամբ փոքրատի, ոմանք փոխ ու հիւանդ, որ մերձաւոր ազգականներ չունին եւ տակաւին կարօտ են ազգային հոգածութեան: Ատոնք ցրուած են քիչ մը ամէն տեղ, Սուրիա թէ Յունաստան, եւ այլուր, ուր կը սպասեն լաւագոյն ճակատագրի մը: Այդ խեղճ տղաքը յաճախ իրենց բախտին լըքուած են, եւ գուցէ ո՛չ ոք պէտք եղածին պէս կրգգայ անոնց սիրտերը ճմլող անդոհը, անոնց աչքերուն մէջ ամպոտող արցունքը: Կը սպասեն անոնք, եւ կը յուսան թէ տակաւին հայրական ձեռք մը պիտի բռնէ իրենք, կեանքին մէջ հանգրուանը տանելու համար: Ազգը կրնա՞յ մոռնալ իր այդ զգուելի զաւակները, այսօր մանաւանդ որ առաջին խանդավառութիւնները անցած ըլլալուն օգնութեան գործը շատ դժուարացած է:

Այդ փոխներուն համար է Ոսկեղէն Պատուիրանքը, սիրելի հայրենակիցներ՝, ձեր խեղճին կ'ուղղէ իր սրբազան պատգամը, յիշեցնելու համար ձեզի թէ ձեր պարտականութիւնը դեռ վճիռ չէ գտած: Զոհողութեան ի՛նչ զմայլելի պատուէր մըն է ատ, մարդկային համերաշխութեան եւ փոխադարձութեան ազնիւ զգացումին վրայ հիմնուած, եւ ո՞ր սրտցաւ Հայն է որ պիտի կրնար իր ականջը խփել այդ կոչին, առանց զգալու իր խեղճին վերայ պարտազանց եսասիրութեան մը ահաւոր ճնշումը:

Սյդ պատուիրանքը տարիներ է ի վեր կը պահուի բազմաթիւ երկիրներու մէջ, մինչեւ
Ծայր. Արեւելք, օրինակով Միացեալ Նահանգներու Նախագահէն սկսեալ յետին գործա-
ւորին՝ այնպիսի սրտաշարժ յօժարակամութեամբ մը որ միակը պիտի բաւէր ցնցելու
ամենէն քար սիրտերն անգամ:

Այս տարի Դեկտեմբեր 2 ին կը հանդիպի Որբերու Կիրակին:

Այդ օրը, պէտք է որ հայ մայրերն ու հայ մանուկները, եւ բոլոր անոնք որ Հայու
սիրտ կը կրեն, խորհին մեր ազգին եղբրաբախտ խնկանքներուն եւ այդ կիրակին անոնց
համար ուրախութեան օր մը ընեն իրենց նուէրովը, որքան ալ համեստ ըլլայ ան:

Տարին անգամ մը գոնէ, Դեկտեմբերի առաջին կիրակին թո՛ղ մեզ համար ըլլայ պա-
տեհ առիթ մը որ, իւրաքանչիւրս իջնելով մեր խիղճին խորը եւ մեր սիրասուն զաւակնե-
րուն հետ բաղդատելով ցեղին այդ բեկորներուն ողբերգական վիճակը, մարդկօրէն ընենք
ինչ որ կարելի է, զեղջելով մեր ճաշացուցակը եւ այդ զոհողութեան փոխարժէքը դնելով
Որբերու Կիրակիի գանձանակին մէջ, Հայկ. Բարձգ. Ընդհ. Միութեան Ընդհ. Տնօրէնու-
թեան, Շրջանակային Ֆանձնաժողովներուն կամ Տեղական Մասնաժողովներուն միջոցաւ, որ
ամենուրեք ստանձնած են այդ առթիւ կատարուելիք նուիրահաւաքութեան գործը, օժան-
դակութեամբը Որբախնամ Մարմիններու եւ Տիկնանց Միութիւններու:

Յիշեցէ՛ք հայ որբերը, սիրելի հայրենակիցներ, եւ ատեն մը եւս անտրտունջ օգնեցէք
անոնց, որովհետեւ արդարեւ մեր ազգին ապագան այդ որբերէն կախեալ է:

ՊՕՂՈՍ ՆՈՒՊՍԸ

Բարիզ, 15 Հոկտ. 1928

11, Square Alboni

«Ազգային գրադարան»

NL0050392

